

i Landet, saa kunde de indgive Andragende til Ministeriet, der saa vilde tage Spørgsmaalet op for hver enkelt Vedkommende. Det var mit Svar den Gang, og det er mit Svar i Dag. Senere indtog Socialdemokraterne et andet Standpunkt, idet de indgav Andragende til mig om Ophævelse af Udvisningsordren for 60 af disse Mennesker. Jeg svarede som tidligere, at vi kunde ikke tage Spørgsmaalet op saaledes en bloc, navnlig da det utrykkelig blev fremhævet, at man i det hele taget ikke vidste, om alle disse Mennesker vilde komme tilbage. Jeg vidste ikke, om der var Mulighed for at faa disse — jeg tror — 60 Udvisninger ophævet, og svarede altsaa konsekvent, at det kunde jeg ikke indlade mig paa; der maatte fremkomme Andragender fra de enkelte. Det har været mit Standpunkt hele Tiden, og nu kommer der Andragender fra de enkelte, og disse Andragender vil alle blive undersøgt. Hvis det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen havde talt med mig samme Dag, han talte i Rigsdagen, vilde han kunne have sparet de mange Ord, for saa kunde han have faaet at vide, at Udvisningen for den Mand, han blandt andet, og vist nok navnlig, gik i Brechen for, Hr. Preuss, var ophævet. Jeg vilde have sagt til ham, at hvad den interallierede Kommission havde gjort, maatte staa ved Magt, men at det vilde blive tilladt den paagældende at komme ind i Landet igen, foreløbig for et Tidsrum af 3 Maaneder, og at der samme Dag, han talte her, afgik Skrivelse fra Ministeriet. Resolutionen var allerede afgivet forinden. Denne Mand har altsaa faaet Tilladelse til at komme ind i Landet igen, men Grunden dertil var Hensynet til hans Kone og 8 Børn, som bad om det og kom med forskellige Oplysninger. Disse Oplysninger forandrer ikke min Anskuelse i den Retning, at den interallierede Kommission har grebet fejl, tværtimod. Men jeg syntes, det var haardt af Hensyn til Mandens Kone og Børn ikke at tillade ham at komme ind. Derfor har han faaet Tilladelsen for 3 Maaneder. Saa ser vi, hvorledes det udvikler sig, og det vil sige, at Tilladelsen vil blive forlænget, hvis vi ikke faar Forstyrrelser fra den Kant. Jeg beder om, at det maa blive sagt til dem, der søger, at alle disse Sager vil blive taget op til grundig Overvejelse, men at de maa være klare over, at vi her ønsker absolut Ro og Orden, ogsaa i København, saaledes at hvis Udlændinge er med til at skabe Uro, vil

de uvægerlig omgaaende blive udvist. Jeg havde ogsaa paa Fornemmelsen, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen i Virkeligheden var ganske godt tilfreds med hele Situationen, men han kom til Slutning med en Bemærkning om, at han vidste ikke, hvad han kunde risikere af mig. Naar han ikke har bebrejdet mig noget med Hensyn til nogen af mine Udvisninger, forstaar jeg ikke, at han kan have noget at risikere af mig. Hans Udtalelser mundede ud i, at han var bange for selv at blive udvist, saa han ikke kunde være i Socialdemokratiets Hovedbestyrelse. Det ærede Medlem kan være ganske rolig. For det første vil jeg aldeles ikke af med ham, eftersom han har gjort et stort Arbejde i en Sag, som ligger os meget paa Hjerte i Ministeriet. Men for det andet, selv om jeg gerne vilde, kan jeg med min bedste Villie ikke gøre det, for han har dansk Indfødsret. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem at se Tiden roligt an. Naar det ærede Medlem samtidig sagde, at han har talt med Administrator i Sønderjylland, og at Administrator skulde have udtalt, at han gerne vilde have nogle af de Mennesker ind, som Ministeriet havde sagt, det ikke vilde have ind, maa jeg sige, at der maa absolut foreligge en Misforstaaelse paa en eller anden Maade, det kan Administrator ikke have udtalt; jeg tror, det ærede Medlem paa en eller anden maa have misforstaaet ham.

Der er stillet nogle Forespørgsler vedrørende det samme Spørgsmaal af det ærede Medlem Hr. Lageri. Hr. Lageri udtalte, at det var en Kendsgerning, at Syd fra indvandrede, der havde drevet en meget omfattende Kædehandel, og som Amtsretten i Haderslev havde idømt Bøder paa flere Tusinde Mark, ikke blev udvist, men den Dag i Dag sad i Haderslev. Derom skal jeg sige, at jeg ved, at i alt Fald nogle, der har drevet Kædehandel, er blevet udvist af den interallierede Kommission. De har nemlig senere søgt om Tilladelse til at komme ind i Landet igen, men efter at jeg havde faaet Oplysning om, at de havde drevet Kædehandel i Sønderjylland, blev Andragendet pure afvist, uagtet det var anbefalet meget kraftigt fra forskellige Sider; thi vi vil selvfølgelig ikke have saadanne Folk herind, som har været med til at opkrue Priserne paa den Maade. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem henlede Politiets Opmærksomhed dernede paa Folk, som har gjort sig skyldige i sligt. Hvis det ærede Medlems Bestræ-